

พระราชบัญญัติ

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๐)

พ.ศ. ๒๕๑๓

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๔ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๑๓

เป็นปีที่ ๒๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี
พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า
โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร
จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้
โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

เล่ม ๘๓ ตอนที่ ๘๐ ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ สิงหาคม ๒๕๑๓

มาตรา ๑ พระราชบัญญัติ^๕นี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๐) พ.ศ. ๒๕๑๓”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัติ^๕นี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นหกลสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๔๙๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน

“มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามประมวลรัษฎากร^๕ และให้มีอำนาจแต่งตั้งเจ้าพนักงานประเมินและเจ้าพนักงานอื่นโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา กับออกกฎกระทรวง

(๑) ให้ใช้หรือให้ยกเลิกสแตมป์ โดยกำหนดให้นำมาแลกเปลี่ยนกับสแตมป์ที่ใช้ได้ภายในเวลาและเงื่อนไขที่กำหนด แต่ต้องให้เวลาไม่น้อยกว่าหกสิบวัน

(๒) กำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามประมวลรัษฎากร^๕

เล่ม ๘๗ ตอนที่ ๘๐ ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ สิงหาคม ๒๕๑๓

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความใน (๒) ของมาตรา ๓๘ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ. ๒๕๐๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๒) กิจการผลิตสินค้า ดังต่อไปนี้

(ก) ปอทุกชนิดรวมทั้งเศษปอ ไม่ว่าดิบหรือผ่านกรรมวิธีใด ๆ แล้ว รวมทั้งปอที่เป็นเส้นใย แต่ไม่รวมถึงปอที่ปั่นเป็นเส้นหรือวัตถุดิบอื่นจากปอ

(ข) ถั่วทุกชนิด ไม่ว่ากะเทาะเปลือกหรือทั้งเปลือก บด ทำให้เป็นชั๊กหรือชั้น รวมทั้งกากถั่ว แต่ไม่รวมถึงแบ่งถั่ว หรือถั่วที่ผ่านกรรมวิธีเพื่อทำเป็นอาหารนอกจากอาหารสัตว์

(ค) ข้าวโพด ไม่ว่าเป็นฝักหรือเมล็ด อบ บด ทำให้เป็นชั๊กหรือชั้น แต่ไม่รวมถึงแบ่งข้าวโพด หรือข้าวโพดที่ผ่านกรรมวิธีเพื่อทำเป็นอาหารนอกจากอาหารสัตว์

(ง) เมล็ดตะหุ้ง

(จ) ข้าวเปลือก ข้าวฟ่าง ข้าวสาลี

เล่ม ๘๗ ตอนที่ ๘๐ ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ สิงหาคม ๒๕๑๓

(จ) กากน้ำตาล กากมะพร้าว

(ข) ไม้ไผ่ ไม้รวก ไม้ว่าผ่านกรรมวิธีใดๆ แล้วหรือไม่ แต่ไม่รวมถึงวัตถุดิบที่รู้จักไม้นี้ดังกล่าว

(ข) มันสำปะหลัง ไม้ว่าเป็นหัวหรือจัดทำเป็นผง แป้ง เส้น ก้อน แท่ง ฝอย ชัน เม็ด หรือจัดทำในลักษณะอื่น รวมทั้งกากมันสำปะหลัง

(ฅ) ฟ้าย นุ่น จีว จ้าว ไม้ว่าทั้งลูก กะเทาะเปลือก หรือแยกส่วนแล้ว รวมทั้งเมล็ด แต่ไม่รวมถึงปุ๋ยฝ้ายที่แยกเมล็ดออกแล้ว

(ญ) ปุ๋ยฝ้ายที่แยกเมล็ดออกแล้ว

(ฎ) น้ำตาลมะพร้าว น้ำตาลโตนด น้ำตาลจาก ไม้ว่าเป็นงา ก้อน ปึก หรือมีลักษณะอย่างอื่น

(ฏ) กระวาน พริก พริกไทย สดหรือแห้ง แต่ไม่รวมถึงที่ป่นแล้ว

(ฐ) กล้วย แต่ไม่รวมถึงกล้วยที่ตาก อบ หรือผ่านกรรมวิธีอย่างอื่นเพื่อทำเป็นอาหารนอกจากอาหารสัตว์

(ฑ) มะขาม สด เปียก หรือแห้ง

(ฒ) เห็ด สดหรือแห้ง

(ณ) ชัน น้ำมันยาง น้ำรัก เร่ว กำยาน

เล่ม ๘๗ ตอนที่ ๘๐ ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ สิงหาคม ๒๕๑๓

(ด) พืชทุกชนิดรวมทั้งต้นไม้ ผักและธัญชาติ ผลหรือสิ่งอื่นที่เกิดจากพืชต่าง ๆ ดังกล่าว นอกจากที่ระบุไว้ใน (ก) ถึง (ณ) และนอกจากที่มีข้อจำกัดไว้ตาม (ก) (ข) (ค) (ช) (ฌ) (ฎ) และ (ฐ) ไม่ว่าจะเป็นลำต้น กิ่ง ใบ เปลือก หน่อ ราก เหง้า ดอก หัว ผัก เมล็ด หรือส่วนอื่นๆ ทั้งสด แห้ง แยกส่วน บด ทำให้เป็นชิ้น แช่เย็น แช่เย็นจนแข็ง หรือจัดทำโดยวิธีอื่นเพื่อรักษาไว้มิให้เสีย เป็นการชั่วคราว ระหว่างการขนส่งแต่มิใช่จัดทำหรือปรุงแต่งมากไปกว่าที่กล่าวมาแล้ว ทั้งนี้ ไม่รวมถึงไม้ซุง ฝืน ผลิตภัณฑ์และวัตถุดิบพลอยได้จากการสีข้าวหรือเลื่อยไม้

ทั้งนี้ สำหรับ (ก) ถึง (ณ) เฉพาะกรณีที่ผู้ผลิตมิใช่เป็นผู้ส่งออก ”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความใน (๕) ของมาตรา ๑๔ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๐๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๕) กิจการผลิตสัตว์ปีกรวมทั้งไข่และวัตถุดิบพลอยได้จากสัตว์ปีก แต่ไม่รวมถึงกิจการฆ่าสัตว์ปีก ”

เล่ม ๘๗ ตอนที่ ๘๐ ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ สิงหาคม ๒๕๑๓

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความใน (๑๐) ของมาตรา ๗๘ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ. ๒๕๐๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑๐) กิจการผลิตสินค้าดังต่อไปนี้

(ก) สัตว์ทุกชนิดที่มีใช้สัตว์น้ำและสัตว์ปีก รวมทั้งวัตถุพลอยได้จากสัตว์ แต่ไม่รวมถึงกิจการฆ่าสัตว์ดังกล่าว

(ข) ครั่งดิบ ครั่งเม็ด

(ค) หนังสัตว์ที่ยังไม่ได้ฟอก

(ง) รังไหม เส้นไหมธรรมชาติ ไม่ว่าดิบหรือผ่านกรรมวิธีใด ๆ รวมทั้งที่ตีเกลียว

ทั้งนี้ เฉพาะกรณีและผู้ผลิตมิใช่เป็นผู้ส่งออก”

มาตรา ๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๑๒) ของมาตรา ๗๘ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ. ๒๕๐๘

“(๑๒) กิจการส่งออกนอกราชอาณาจักรซึ่งสินค้าตาม (๒) (ญ) ถึง (ด)”

เล่ม ๘๗ ตอนที่ ๘๐ ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ สิงหาคม ๒๕๑๓

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๘ ตรี แห่งประมวล
รัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม
ประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ. ๒๕๐๘ และให้ใช้ความ
ต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๘ ตรี ผู้ประกอบการค้าที่เป็นผู้ผลิต ผู้นำเข้า
หรือผู้ส่งออก อาจยื่นคำร้องต่ออธิบดีขอให้ถือว่าสินค้าที่ผลิต
หรือนำเข้าในราชอาณาจักรหรือส่งออกนอกราชอาณาจักรได้มีการ
ขายในวันผลิตหรือวันนำเข้าในราชอาณาจักรหรือวันส่งออก
นอกราชอาณาจักร เมื่ออธิบดีเห็นสมควรก็ให้ส่งอนุมัติ”

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๘ จัตวา แห่ง
ประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไข
เพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ. ๒๕๐๘ และ
ให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๘ จัตวา อธิบดีโดยอนุมัติรัฐมนตรีมีอำนาจ
ประกาศให้ถือว่าผู้ประกอบการค้าที่เป็นผู้นำเข้าหรือผู้ส่งออก
ซึ่งสินค้าตามที่กำหนด ได้ขายสินค้านั้นๆ ในวันนำเข้าใน
ราชอาณาจักร หรือวันส่งออกนอกราชอาณาจักร”

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๘ เบญจ แห่ง
ประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไข

เล่ม ๘๑ ตอนที่ ๘๐ ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ สิงหาคม ๒๕๑๓

เพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ. ๒๕๐๘ และ
ให้ใช้ความต่อไปน้แทน

“ มาตรา ๑๘ เบญจ เพื่อประโยชน์แก่การจัดเก็บและชำระ
ภาษีตามหมวดนี้

(๑) วันนำเข้าในราชอาณาจักรซึ่งสินค้าตามมาตรา ๑๘
ตรี และมาตรา ๑๘ จัตวา หมายความว่า วันที่ชำระอากร
ขาเข้า หรือวางหลักประกัน หรือจัดให้มีผู้ค้ำประกันเงินอากร
ขาเข้า สำหรับกรณีที่ไม่ต้องเสียหรือยกเว้นอากรขาเข้า หมาย
ความว่า วันที่มีการออกใบขนสินค้าขาเข้าให้ตามกฎหมาย
ว่าด้วยศุลกากร

(๒) วันส่งออกนอกราชอาณาจักรซึ่งสินค้าตามมาตรา
๑๘ ตรี และมาตรา ๑๘ จัตวา หมายความว่า วันที่ชำระอากร
ขาออก หรือวางหลักประกัน หรือจัดให้มีผู้ค้ำประกันเงินอากร
ขาออก สำหรับกรณีที่ไม่ต้องเสียหรือยกเว้นอากรขาออก หมาย
ความว่า วันที่มีการออกใบขนสินค้าขาออกให้ตามกฎหมาย
ว่าด้วยศุลกากร ”

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๘ นว แห่ง
ประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไข

เล่ม ๘๗ ตอนที่ ๘๐ ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ สิงหาคม ๒๕๑๓

เพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ. ๒๕๐๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๗๘ นว ในกรณีที่มีการส่งหรือนำสินค้าเข้าในราชอาณาจักรและมีการส่งสินค้านั้นหรือสินค้าที่ผลิตหรือผสมหรือประกอบด้วยสินค้านั้นออกนอกราชอาณาจักร ให้คืนภาษีการค้าที่เก็บไว้จากสินค้านั้นตามเงื่อนไข หลักเกณฑ์ วิธีการและอัตราส่วนเช่นเดียวกับการคืนอากรขาเข้าตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร

ในกรณีที่ผู้ประกอบการค้าที่เป็นผู้ส่งออกซึ่งสินค้าตามที่อธิบดีกำหนดตามมาตรา ๗๘ จัดว่า ได้เสียภาษีการค้าโดยถือว่าได้ขายสินค้าในวันส่งออกนอกราชอาณาจักร หากสินค้านั้นทั้งหมดหรือบางส่วนมิได้ส่งออกนอกราชอาณาจักร หรือส่งออกนอกราชอาณาจักร ในลักษณะที่เสียหายหรือเสื่อมคุณภาพเป็นเหตุให้ราคาสินค้านั้นลดลง ให้คืนภาษีการค้าที่เก็บไว้จากสินค้าส่วนที่มีได้ส่งออกนอกราชอาณาจักรหรือส่วนที่ราคาลดลงตามเงื่อนไข หลักเกณฑ์ วิธีการและอัตราส่วนเช่นเดียวกับการคืนอากรขาออกตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร

ในกรณีที่ต้องคืนภาษีการค้าดังกล่าวในวรรคหนึ่ง หรือวรรคสอง หากสินค้านั้นเป็นสินค้าที่ไม่ต้องเสียหรือยกเว้นอากร

เล่ม ๘๓ ตอนที่ ๘๐ ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ สิงหาคม ๒๕๑๓

ขาเข้าหรือขาออก ก็ให้คืนภาษีการค้าที่ได้เก็บไว้แล้ว โดยอนุโลมตามเงื่อนไข หลักเกณฑ์ วิธีการและอัตราส่วน เช่นเดียวกับที่กล่าวในวรรคหนึ่งหรือวรรคสองนั้น”

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๘ เอกาเทศ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ. ๒๕๐๘ และให้ใช้ความต่อไปแทน

“มาตรา ๑๘ เอกาเทศ กำหนดเวลาการขึ้นแบบแสดงรายการและการชำระภาษีตามหมวดนี้ สำหรับสินค้าที่นำเข้าในราชอาณาจักรหรือส่งออกนอกราชอาณาจักร เมื่อรัฐมนตรีเห็นสมควร จะประกาศนให้เร็วขึ้นสำหรับสินค้าทุกรายการหรือบางรายการก็ได้

ในกรณีที่มีการร่นกำหนดเวลาการชำระภาษีให้เร็วขึ้นตามวรรคหนึ่ง และผู้ประกอบการค้าได้ชำระภาษีหรือวางเงินเป็นประกันภาษีภายในเวลาที่ร่นนั้น ให้ผู้ประกอบการค้าได้รับการลดภาษีร้อยละ ๒ ของจำนวนเงินภาษีที่ต้องเสียหรือของจำนวนเงินที่วางเป็นประกัน แล้วแต่จำนวนใดจะน้อยกว่า

ในกรณีที่มีการร่นกำหนดเวลาตามมาตรานี้ มิให้นำบทบัญญัติมาตรา ๓ วรรค มาใช้บังคับ”

เล่ม ๘๓ ตอนที่ ๘๐ ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ สิงหาคม ๒๕๑๓

มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความใน (๕) และ (๖) ของ
มาตรา ๑๔ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราช
บัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ.
๒๕๐๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๕) ในกรณีที่อธิบดีได้สั่งอนุมัติตามมาตรา ๑๔ ตรี
ให้ถือว่าได้มีการขายสินค้าในวันผลิต รายรับ หมายความว่า
มูลค่าของสินค้าในวันผลิตหรือวันที่ได้รับอนุมัติ แล้วแต่วันใด
จะเป็นวันหลัง

(๖) ในกรณีที่อธิบดีได้สั่งอนุมัติตามมาตรา ๑๔ ตรี ให้
ถือว่าได้มีการขายสินค้าในวันนำเข้าในราชอาณาจักรหรือวันส่ง
ออกนอกราชอาณาจักร หรือในกรณีที่อธิบดีได้ประกาศตาม
มาตรา ๑๔ จัตวา ให้ถือว่าผู้ประกอบการค้าที่เป็นผู้นำเข้าหรือ
ผู้ส่งออกซึ่งสินค้าตามที่กำหนดได้ขายสินค้าในวันนำเข้าใน
ราชอาณาจักร หรือวันส่งออกนอกราชอาณาจักร รายรับ หมาย
ความว่า มูลค่าของสินค้าในวันนำเข้าในราชอาณาจักร หรือวัน
ส่งออกนอกราชอาณาจักร และมูลค่าของสินค้าในวันส่งออก
นอกราชอาณาจักร ให้ถือตามมูลค่า ณ ที่ส่งออกแต่ไม่รวมอากร
ขาออก”

เล่ม ๘๘ ตอนที่ ๘๐ ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ สิงหาคม ๒๕๑๓

มาตรา ๑๔ ให้ยกเลิกความใน (๑๐) และ (๑๒) ของมาตรา ๑๕ ตีร่ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ. ๒๕๐๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑๐) การนำเข้าในราชอาณาจักรหรือส่งออกนอกราชอาณาจักรซึ่งสินค้าที่จำแนกประเภทไว้ในภาคที่ห้าด้วยของที่ได้รับยกเว้นอากรตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากร

(๑๒) การค้าของผู้ประกอบการค้าที่มีใช่เป็นผู้นำเข้าหรือผู้ส่งออกเฉพาะในเดือนภาษีที่มีรายรับรวมกันไม่ถึงสองพันบาท ”

มาตรา ๑๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๑๓) (๑๔) (๑๕) และ (๑๖) ของมาตรา ๑๕ ตีร่ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ. ๒๕๐๘

“(๑๓) การนำเข้าในราชอาณาจักรซึ่งสินค้าเฉพาะที่เก็บรักษาไว้ในคลังสินค้าตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร และส่งออกนอกราชอาณาจักรโดยได้รับการงดเว้นการเก็บอากรศุลกากร

(๑๔) การส่งออกนอกราชอาณาจักรซึ่งสินค้านี้ดังกล่าวใน (๑๓)

เล่ม ๘๓ ตอนที่ ๘๐ ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ สิงหาคม ๒๕๑๓

(๑๕) การนำเข้าในราชอาณาจักรซึ่งสินค้าที่ได้รับยกเว้นหรือคืนอากรศุลกากรในกรณีสูญหายหรือถูกทำลายตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร

(๑๖) การส่งออกนอกราชอาณาจักรซึ่งสินค้าที่ได้รับคืนภาษีการค้าตามมาตรา ๑๘ นว วรรคหนึ่งและวรรคสาม ”

มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกความใน (๕) ของมาตรา ๑๘ จัตวา แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๐๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๕) ในกรณีที่ราคาขายสินค้าเป็นเงินตราต่างประเทศ ถ้ามีการขายเงินตราต่างประเทศที่ได้รับชำระเป็นเงินตราไทยในเดือนที่ขายสินค้า ให้ถือเงินตราไทยจากการขายนั้นเป็นรายรับ ถ้ามิได้มีการขายเงินตราต่างประเทศในเดือนที่ขายสินค้า ให้คำนวณราคาขายสินค้าที่เป็นเงินตราต่างประเทศ เป็นเงินตราไทยตามอัตราเฉลี่ยที่ธนาคารพาณิชย์รับซื้อ ซึ่งธนาคารแห่งประเทศไทยได้คำนวณไว้ในวันทำการสุดท้ายของเดือนที่มีการขายสินค้านั้น

ในกรณีสินค้าที่มีการกำหนดให้กรมศุลกากรเรียกเก็บภาษีการค้าเพื่อกรมสรรพากร ให้คำนวณราคาขายสินค้าที่เป็นเงินตรา

เล่ม ๘๓ ตอนที่ ๘๐ ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ สิงหาคม ๒๕๑๓

ต่างประเทศ เป็นเงินตราไทยตามอัตราที่กรมศุลกากรใช้
คำนวณ ”

มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘๖ จัตวา แห่ง
ประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไข
เพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ. ๒๕๐๘ และให้
ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ มาตรา ๘๖ จัตวา ภาษีตามหมวดนี้ถ้าในเดือนภาษีใดมี
จำนวนไม่ถึงสิบห้าบาท เป็นอันไม่ต้องเสียสำหรับเดือนภาษีนั้น

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับในกรณีสินค้าที่นำเข้าไปใน
ราชอาณาจักรหรือส่งออกนอกราชอาณาจักร ”

มาตรา ๑๔ ให้ยกเลิกความในชนิด ๘ แห่งประเภท
การค่า ๑ ของบัญชีอัตราภาษีการค้า ทั่วยหมวด ๔ ลักษณะ ๒
แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ
แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๐๔
และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

ประเภทการค้า	รายการที่ประกอบการค้า	ผู้ประกอบการ ค่าที่ส่งหน้าที่ เสียภาษีการค้า	อัตราภาษีร้อยละ ของรายรับ
	<p><u>“ชนิด ๘</u></p> <p>(ก) แร่โลหะหรือสินแร่โลหะทุกชนิดนอกจากมังกานีส แต่ไม่รวมถึงวัตถุประดิษฐ์จากแร่โลหะหรือจากสินแร่โลหะ อันต้องเสียภาษีตามอัตราในชนิด ๑</p> <p>(ข) ยางแผ่นหรือยาง ชนิดอื่นอันผลิตขึ้น หรือได้มาจากส่วนใด ๆ ของต้นยางพารา แร่หรือสินแร่มังกานีส ไม่ว่าจะเป็นโลหะหรืออโลหะ แต่ไม่รวมถึงวัตถุประดิษฐ์จากยาง จากแร่หรือสินแร่ดังกล่าว อันต้องเสียภาษีตามอัตราในชนิด ๑”</p>	<p>ผู้ส่งออก</p> <p>ผู้ส่งออก</p>	<p>๔.๐</p> <p>๑.๕</p>

เล่ม ๘๓ ตอนที่ ๘๐ ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ สิงหาคม ๒๕๑๓

มาตรา ๑๙ บรรดาบทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากรที่ยกเลิกหรือแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้ยังคงใช้ได้ในการปฏิบัติจัดเก็บภาษีอากรสำหรับรายรับก่อนวันพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๒๐ บรรดากฎกระทรวงที่ออกตามประมวลรัษฎากรและยังใช้อยู่ก่อนวันพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้ได้ต่อไปจนกว่าจะมีการยกเลิกหรือแก้ไขเพิ่มเติม โดยประกาศหรือกฎกระทรวง ซึ่งออกตามมาตรา ๔ แห่งประมวลรัษฎากรซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๑ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ถนอม กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เพื่อความชัดเจนและเหมาะสมแก่สถานการณ์ปัจจุบัน